

givne, medførte en Indskrænkning i hvad man ellers, i Henshold til andre Lovgivnings- = Bestemmelser, kunde antage skulde gjælde om denne Handel. For at forebygge, at der kunde skee en sliq Benyttelse af den Lov, som nu er under Behandling, har jeg troet, at det udtrykkeligt maatte tilføies i Loven selv, at den ikke medfører nogen Indskrænkning i den Ret, som forøvrigt bestaaer, til den her omtalte Handel.

Indenrigsministeren: Jeg har udbedt mig Ordet nu, fordi jeg har nogle Bemærkninger at gjøre ved dette Afsluit, hvorom jeg gjerne vilde give Ordføreren Leilighed til at udtale sig i Forbindelse med de andre Bemærkninger, der ere fremsatte ved disse Paragrapher af andre Rigsdagsmænd. Hvad § 2 angaaer, saa finder jeg det tvivlsomt, om der paa Grund af en manglende skriftlig Anmeldelse kan idømmes videre end den Mulet, som i Lovgivningen er bestemt for ulovligt Næringsbrug; imidlertid vil jo Udvalget, hvis man antager det for uhenftgsmæssigt, at Confiscation skulde følge deraf, kunne tydeliggjøre det ved en Redactionsforandring til 3die Behandling. Til § 3 havde jeg havt ifinde at stille et Ændringsforslag, som jeg nu maa forbeholde mig til 3die Behandling, men som jeg vil give Ordføreren og andre Rigsdagsmænd Leilighed til at udtale sig over her under anden Behandling, hvis de ønske det. Jeg antager nemlig, at den bestemte Graastand af en halv Mill er for kort, thi jeg maa bemærke, at Høkerhandelen vedbliver at være en Næringsvei i Kjøbstæderne, og de, der i Kjøbstæderne handle som Høkere, have de med deres Bopæl i Kjøbstæderne forbundne særegne Byrder. Ved nu at tage en halv Mill, vil Følgen, naar det skal regnes fra Areltorvet, i flere Byer blive den, at der ganske frit kan drives Høkerhandel paa Kjøbstadens Jorder, uden at man behøver at tage Borgerstab eller bære andre Byrder, da det nemlig er udenfor selve Kjøbstadgrunden, de drive Handelen. Jeg skal, som et Exempel bemærke, at Koeskilde Kjøbstads Jorder gaae $\frac{3}{4}$ Mill udenfor Byens Port, og Torvet ligger allerede omtrent en halv Hjerdingvei fra den ene Port. Dertil kommer ogsaa en anden

Betragtning, nemlig, at Veien maa tænkes halveret, thi, naar en Høker boer en halv Mill fra Areltorvet, saa have de Folk, der ville søge til ham, naar de boe ligesaa nær ved ham som ved den nærmeste Høker i Kjøbstaden, jo kun den halve Strækning af Afstanden at gaae, med andre Ord, naar der boer en Høker en halv Mill fra Kjøbstaden, og en Høker ved Kjøbstadens Areltorv, saa har den, der vil kjøbe Varerne, kun $\frac{1}{4}$ Mill til hver af Siderne. I det Veien saaledes forfortes for Forbrugerne, bør man formeentligen tage en heel Mill som Regel. For at nævne et andet Exempel, skal jeg gjøre opmærksom paa, at en Høker, der nedsatte sig en halv Mill fra Areltorvet i Odense, efter den Strækning, som denne By har paa den ene Side, kom til at boe lige tæt ved Kjøbstaden, og det troer jeg hverken kan være hensigtsmæssigt, billigt eller passende efter Forholdene i selve Kjøbstaden. Det Allerlængste, Nogen kan faae at gaae, naar der staar 1 Mill, bliver kun en halv Mill enten til den nærmeste Landhøker eller til Kjøbstadhøkeren, og i Almindelighed ikke fuldt saameget, fordi Afstanden regnes fra Areltorvet, og ikke fra Grændsen af Kjøbstadgrunden, og fordi der stedse i Kjøbstaden vil være Høkere, der boe Forbrugerne nærmere end Areltorvet. Jeg skal derfor forbeholde mig til tredie Behandling at stille det Ændringsforslag, at der sættes 1 Mill istedetfor en halv Mill, hvis Udvalget ei vil det.

Det vigtigste Punkt, jeg har at omtale, er imidlertid § 4. Jeg skal ikke ved denne Behandling insistere paa, at denne Paragraph forkastes, men jeg vil bede Udvalget overveie, om den dog ikke bør udgaae, hvilket af Regjeringen er blevet anseet for nødvendigt eller i alt Fald i den Grad hensigtsmæssigt, at det vilde vække Betænkkelighed ved Loven, naar man beholder den, ingenlunde fordi man er uenig i Paragraphen selv —, jeg mener tværtimod, at det netop er meget rigtigt, hvad Udvalget har bemærket, at det bedste Værn mod ulovlig Benyttelse af Brændeviinsalget, navnlig til at holde Smugtro, er, at den locale Overøvrighed, Amtmanden, kan tage Tilladelsen tilbage —, men jeg anseer det for uhenftgsmæssigt at gjøre dette gjældende, før den